

Sygn. akt II K 802/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zajączkowska

Protokolant: Małgorzata Rączka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2017 roku i 18 lipca 2017 roku

sprawy D. W.

urodzonego (...) w W.

syna W. i A. z domu J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 grudnia 2016 roku w msc. N. gm. P. , woj. (...) na ul. (...), kierował w ruchu lądowym, samochodem marki L. o nr. rej. (...) w stanie nietrzeźwości z wynikiem w I badaniu 0,37mg/l oraz w II badaniu 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym, powietrzu

tj. o czyn z art. 178 a§ 1 k.k.

• **o r z e k a** –

1. przyjmując, że oskarżony D. W. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. i uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 kk, art. 67 § 1 kk prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat próby;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 6.000 (sześć tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 grudnia 2016 roku;
5. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów postępowania w sprawie kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych, w tym kwotę 100 (sto) złotych opłaty.

Sygn. akt II K 802/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 11 grudnia 2016 roku około godziny 21.30 oskarżony D. W. będąc w stanie nietrzeźwości, prowadził samochód osobowy marki L. o nr rej. (...) w miejscowości N.. W pewnym momencie oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej. Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wskazało wynik: 0,37 mg/l, II badanie 0,34 mg/l.

Oskarżony D. W. ma 22 lata, jest kawalerem, pracuje dorywczo u rodziców, pomagając im w prowadzeniu gospodarstwa, jego dochód miesięczny wynosi około 1.500 zł, jest osobą niekaraną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 12, 58), zeznania świadka A. N. (k. 14v, 58-59), notatkę urzędową (k.1), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2), kartę karną (k. 62), kwestionariusz wywiadu środowiskowego (k. 51-52).

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że alkohol pił poprzedniego dnia w klubie - były to drinki, piwo. Do domu odwieziono go o 3 w nocy. Oskarżony podał, że samochód prowadził następnego dnia o godz. 21.00. Czuł się dobrze, nie przypuszczał, że jest pod wpływem alkoholu.

Na rozprawie w dniu 12 maja 2017 r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że bardzo żałuje tego czynu. Złożył wyjaśnienia tożsame z tymi złożonymi w toku postępowania przygotowawczego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał, że w dniu 11 grudnia 2016 r. prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym oraz że alkohol w postaci drinków, piwa pił poprzedniego dnia w nocy w klubie. Żaden bowiem z przeprowadzonych w toku rozprawy dowodów nie pozwolił na to, aby odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim twierdził, że alkoholu nie spożywał w dniu w którym prowadził pojazd mechaniczny. Badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzone w tej sprawie wskazują, że podczas prowadzenia pojazdu przez oskarżonego stan nietrzeźwości oskarżonego nie był znaczny, stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu mało. Również świadek A. N. podnosił że zachowanie oskarżonego nie wskazywało na to, że jest w stanie nietrzeźwości, na jego obniżoną zdolność do kierowania pojazdami mechanicznymi. Należało zatem uznać za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, że alkohol pił w ciągu dnia poprzedniego. Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim twierdził, że nie miał świadomości, że w dniu 11 grudnia 2016 r. znajdował się w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu oskarżony spożywając alkohol w nocy w postaci drinków, piwa, musiał się godzić z możliwością tego, że następnego dnia wieczorem na skutek konsumpcji takiej ilości alkoholu, stężenie alkoholu w jego organizmie nadal będzie znaczne. Oskarżony jest pełnoletni, posiada doświadczenie życiowe. Z tego względu w ocenie Sądu oskarżony w dniu 11 grudnia 2016 r. w godzinach wieczornych, mając świadomość tego kiedy i w jakiej ilości spożywał alkohol, przewidywał, że może jeszcze być w stanie nietrzeźwości i godził się na to, żeby w takim stanie kierować w ruchu lądowym samochodem.

W ocenie Sądu zeznania świadka A. N. są wiarygodne gdyż są konsekwentne, spójne, korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego oraz pozostałymi dowodami przeprowadzonymi na rozprawie. Sąd nie znalazł powodu, dla którego miałby nie obdarzyć ich wiarą.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. W myśl tego przepisu – karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od lat dwóch – podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, a przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że był on wówczas w stanie nietrzeźwości. Oskarżony jest pełnoletni. W ocenie Sądu oskarżony spożywając alkohol w postaci drinków, piwa w nocy, musiał się godzić z możliwością tego, że następnego dnia wieczorem na skutek konsumpcji alkoholu poprzedniej nocy, stężenie alkoholu w jego organizmie nadal będzie znaczne. W ocenie Sądu oskarżony w dniu 11 grudnia 2016 r. mając świadomość, że wcześniej w nocy pił alkohol, przewidywał, że może jeszcze być w stanie nietrzeźwości i godził się na to, żeby w takim stanie kierować w ruchu lądowym samochodem.

Rozważając wszystkie istniejące w sprawie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania. Sąd chce dać szansę oskarżonemu na poprawę swojej postawy. W ocenie Sądu zastosowanie środka probacyjnego spowoduje, że oskarżony zrozumie naganność swojego postępowania i będzie miał realny i efektywny bodziec do przestrzegania porządku prawnego. W związku z powyższym Sąd warunkowo umorzył postępowanie na okres próby wynoszący 2 lata. Oskarżony jest osobą niekaraną, prowadzi ustabilizowany tryb życia. Wyznaczenie dwuletniego okresu próby pozwoli sprawować nad oskarżonym kontrolę. Towarzyszące mu przez ten okres czasu widmo ewentualnego podjęcia postępowania karnego, wymierzenie kary, może być skutecznym gwarantem jego poprawnego zachowania.

Jednocześnie Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku. Co do zakresu zakazu, Sąd nie znalazł potrzeby ani możliwości, aby wyłączyć z zakresu orzeczonego zakazu jakiegokolwiek rodzaj pojazdów mechanicznych w sferze ruchu lądowego. Aby zwiększyć oddziaływanie na sprawcę i jednocześnie mając na uwadze prewencję ogólną Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 6000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd uznał, że nie istnieją podstawy do zwolnienia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Jest osobą młodą, osiągającą dochody w wysokości 1.500 zł.

Z tych przyczyn sąd orzekł jak w wyroku.